

hvis man foretager en tilsvarende Under-søgelse Landet over, vilde man i de aller-fleste Kommuner, i alt Fald paa Øerne, kunne fremvise tilsvarende Resultater. Derfor tror jeg, at dette Forslag vilde være et overmaade virksomt Middel mod Arbejds-løshed, og jeg ønsker at fremhæve, at naar man ikke fra anden Side kan paavise noget Middel mod Arbejdsløsheden, er det dog et Spørgsmaal, om det er samfundsmæssigt forsvarligt ikke at vedtage et Forslag som det foreliggende.

Maa jeg lige i denne Forbindelse frem-hæve, at selvfølgelig kan Forslaget have sine praktiske Vanskeligheder som f. Eks., at de Husmænd, der efter Forslaget eventuelt faar Tillægsjord, baade vil blive Ejere og Brugere af Statsjord, men vi finder nok en Form, saaledes at det ikke bliver nogen særlig realiserbar Gave, de faar, i hvert Fald vil den ikke blive større end den, de fleste Statshusmænd under den hidtidige Udvikling har faaet efter de hidtil gældende Statshusmandslove. Men Vanskelighederne er for øvrigt nok til at over-vinde, naar der er Villie til Stede. — Jeg takker det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen for den Tilslutning, han gav For-slaget.

Det ærede Medlem var derimod ikke saa tilfreds med det andet foreliggende Forslag og mente, at Loven af 4. Oktober 1919 var bedre. Man maa, sagde det ærede Medlem, virkelig stille Fordringer til de Mennesker, der skal have en saadan Hjælp fra det offentlige. Efter vort Forslag stiller vi den Fordring, at vedkommende Ansøger skal være i Stand til at kunne anskaffe sig Redskaber og Besætning for at kunne drive et saadant Brug, og saa skal han forrente Jorden og Bygningerne delvis. Det synes jeg slet ikke er saa smaa For-dringer at stille. Vi ønsker, at Loven skal gennemføres saaledes, at ogsaa de ganske ubemidlede Tjenestefolk, Karle og Piger, der ikke har haft andet Rygstød og ikke andre Midler, end hvad de har sammen-sparet ved eget Arbejde, ogsaa skal kunne komme i Betragtning, bl. a. fordi vi tror, at det gennemgaaende er de Folk, der vil være bedst egnede til at faa fat i saadanne Brug.

Den højtærede Landbrugsminister ud-talte, at det vilde fuldstændig forrykko Sikkerheden for Produktionen indenfor Landbruget, naar Jordens Indehaver havde Udsigt til, at Samfundet saaledes det ene Aar efter det andet vil komme og tage snart en, snart flere Skifter fra Jordbesid-deren. Den Tale vilde have gjort et større Indtryk paa mig for en halv Snes Aar

siden, før Krigen, men jeg har under Kri-gen set, hvorledes store Dele af de danske Landbrugere har handlet med deres Ejendomme omtrent som Drengene med Knap-per, hvorledes man overhovedet har kun-net købe og sælge Parceller. De har med Lethed kunnet købe mindre Brug og lægge dem ind under deres egen Jord og drive dem sammen; det er gaaet udmærket. Naar vi ikke gaar videre, end vort Forslag tager Sigte paa, saa vil det sikkert ikke vække nogen nævneværdig Forstyrrelse. Den højt-ærede Landbrugsminister udtalte, at For-slagsstillerne aabenbart ikke vidste, hvad de gjorde. Jo, vi ved særdeles godt, hvad vi gør, og hvad vi vil, men derimod er jeg tilbøjelig til at mene, at den højtærede Landbrugsminister ser alt for ensidigt paa hele den sociale Udvikling. Den højtærede Landbrugsminister talte om, at der var nogle Mennesker, der havde Jord paa Hjernen, tror jeg, der blev sagt. Jeg tror ikke, at jeg hører til dem, der har Jord paa Hjernen, lige saa lidt som jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister hører til dem, som har kapitalistiske Fjer paa Hjernen, men jeg tror, at jeg ser rigtigere, naar jeg siger, at det danske Folks Eksistens maa i Hovedsagen baseres paa Jorden, paa Jordbruget. Det danske Samfund er inter-esseret i, at Jorden er udstykket i ret stor Udstrækning, fordi Udstykningen af Jor-den øger dens Produktivitet og giver Arbej-de til de fleste, og vi maa endvidere være klare over, at hvis Udviklingen faar Lov at fortsættes, som det er sket i de sidste to Menneskealdre, vil det kun være en meget begrænset Tid, inden Landbrugets Udøvere kun er en ganske lille Minoritet af Landets Befolkning. Jeg ved ikke, om det egentlig er den Udvikling, man skulde tilstræbe, jeg tror netop, at ud fra en konservativ, samfundsbevarende Betragtning maa man være i høj Grad interesseret i, at Reformen af den Art, der her foreslaas, bliver ind-ført hurtigt og indført gradvis. De Herrer fra Venstre og fra det konservative Parti vil sikkert endnu i denne Omgang kunne hindre dette og lignende Forslags Ved-tagelse, men de vil ikke kunne gøre det i det lange Løb. Love af den Art maa gennemføres, fordi det er en Liyssag for Befolk-ningen.

Under denne Uges Forhandlinger om Principperne for Jordlovgivningen har jeg med den største Interesse hørt paa den højtærede Landbrugsministers Taler, fordi den højtærede Landbrugsminister i Mod-sætning til sine vestjydske og sønder-jydske Partifæller dog gjorde et Forsøg